

"Het leven is toch ook net een gletscher"

De schrijver/beeldend kunstenaar Fred van der Wal: Het is me toch wat met de vrouwtjes. Ik ben er wel eens door gefascineerd geweest als twen maar ik doe er meestal helemaal niks mee. Toch ben ik geen Jan Hen. Ik liet de meeste kansen van jongs af al aan lopen. Het was me te veel werk en tot mijn zesentwintigste had ik nauwelijks geld om eten te kopen. Prima hoor. Je bleef er slank bij. Ik was broodmager in de sixties. Na een maandenlange ziekte van Pfeiffer woog ik nog 65 kilo. Hongerende kunstenaars zijn goeie kunstenaars.

Literatuur, beeldend kunst, geld, aandelen, huizen en pop of blues muziek zijn geen surrogaten voor me maar de basis voorwaarden voor een prettig, acceptabel leven. Toch heb ik het gevoel dat ik me beter daarmee kan bezighouden dan met de noden van de medemens in Afrika: dat kost maar geduld, ergernis, agressie, moed- en onwil, misverstand en vooral veel ellende - het is mij veel te gecompliceerd om als een Florence Nightingale met een brandende kaars door de duisternis te zwalken. Het spannendste is misschien: dat je met een gepassioneerde dame naar bed gaat, en dat alles dan helemaal goed is na afloop, dus heb ik liever een doorgewinterde snol met een vrijgevochten levenswijze, een pot pils en een joint dan een kersvers pruimpje aan mijn hengel.

© oktober 2020, fredvanderwal, BasicPublishing.nl